

Europos regionų komiteto nuomonė „ES miestų ir regionų indėlis į BJK COP 14 ir ES biologinės įvairovės strategiją po 2020 m.“

(2018/C 461/04)

Pranešėjas: Roby BIWER (LU/PES), Betemburgo savivaldybės tarybos narys

Pamatinis dokumentas: Europos Komisijos pirmininko pavaduotojo Frans Timmermans 2018 m. balandžio mėn. raštas

EUROPOS REGIONŲ KOMITETAS

A. Dabartinė padėtis siekiant biologinės įvairovės tikslų Europoje ir visame pasaulyje

1. reiškia susirūpinimą dėl sparčiai nykstančios biologinės įvairovės – nyksta ne tik gyvūnų ir augalų rūšys, bet ir mažėja ateities galimybių ekonomikos, aplinkos ir netgi visuomenės bei kultūros požiūriu;
2. atkreipia dėmesį į tai, kad sparčiai artėja dviejų svarbių politikos priemonių, skirtų biologinei įvairovei apsaugoti ir tvariai ją naudoti, t. y. Biologinės įvairovės konvencijos 2011–2020 m. strateginio plano dėl biologinės įvairovės (BJK strateginio plano) ir 2020 m. ES biologinės įvairovės strategijos, tikslinės datos;
3. pakartoja savo nuomonę, kad, nors kai kur pažanga yra stulbinanti, moksliniai duomenys rodo, kad apskritai visas pasaulis ir daugelis vietos ir regionų valdžios institucijų konkrečiai nesugebės pasiekti visų pasaulinių Aičio biologinės įvairovės tikslų ir įgyvendinti ES biologinės įvairovės strategiją. Tačiau iki 2020 m. dar daug ką galima pasiekti ir jau prasidėjo parengiamasis etapas siekiant sukurti pasaulinę biologinės įvairovės strategiją po 2020 m.;
4. pabrėžia, kad pasaulinis biologinės įvairovės nykimas, taip pat ekosistemų praradimas ir jų būklės blogėjimas kelia didžiulę grėsmę mūsų planetos ateičiai; dabartinėmis politinėmis aplinkybėmis, kai siekiama JT darnaus vystymosi tikslų (DVT), spręsti problemas siekiant sustabdyti biologinės įvairovės nykimą ir atkurti ekosistemas yra vienas esminių veiksmų, glaudžiai susijusių su kova su klimato kaita;
5. pripažįsta lemiamą atskirų vietos veiksmų (neveikimo) poveikį šalinant pasaulio biologinės įvairovės krizę, o tai išryškina pavojų, kad bus laikomasi siauro požiūrio, pagal kurį dėl kiekvieno su biologine įvairove susijusio atvejo būtų imamasi atskirų veiksmų vietos mastu – taigi neatsižvelgiama į pasaulinį poveikį ir kitų rūšių išorės poveikį – ir pabrėžia, kad reikalinga subalansuota mikro ir makro perspektyva;
6. laikosi nuomonės, kad yra pakankamai įrodymų ir mokslinių duomenų, kad būtina skubiai imtis radikalesnių, iniciatyvių ir prevencinių veiksmų pasaulio, regionų ir vietos lygmenimis siekiant sustabdyti biologinės įvairovės nykimą ir atkurti nualintas ekosistemas dabar ir nebelaukti (t. y. kol 2020 m. bus atliktas oficialus pažangos vertinimas);
7. atkreipia dėmesį į nenuoseklius politikos tikslus – horizontaliuosius ir vertikaliuosius – dažnai taikant vienas kitam prieštaraujančius požiūrius į aplinkosaugos klausimus, pavyzdžiui, pagal žemės ūkio ar energetikos politiką, o tai trukdo siekti Aičio biologinės įvairovės tikslų;
8. pripažįsta, kad dėl ES valstybių narių įgyvendinamos miestų plėtros politikos toliau ardomas kraštovaizdis ir vyksta miestų driekia, dėl kurių prarandamos ekosistemos ir biologinė įvairovė;
9. palankiai vertina daugiašalius aplinkos susitarimus ir jų taikymo tvarką bei sukurtą naują visa apimančią politiką ir valdymo sistemas, kurios remia tarpvalstybinį bendradarbiavimą, ir ragina atitinkamas nacionalines ir regionų valdžios institucijas pradėti naudotis šiomis priemonėmis siekiant nuoseklias politikos priemones taikyti tarpvalstybinio mastu;

10. išreiškia apgailėstą dėl kai kurių tinklo „Natura 2000“ teritorijų suardymo ir dabartinio paukščių ir kitų rūšių gyvūnų neteisėto žudymo ir gaudymo spąstais masto ir yra įsitikinęs, kad reikalingos didesnės pastangos visais lygmenimis, siekiant įgyvendinti Gamtos direktyvų stebėsenos ir vykdymo užtikrinimo reikalavimus pagal atitinkamus valdymo planus;
11. nesupranta, kodėl nesustabdoma neteisėta prekyba saugomomis rūšimis, kodėl daugėja invazinių svetimų rūšių ir naudojama pernelyg daug pesticidų, pavyzdžiui neonikotinoidų, dėl kurių masiškai mažėja apdulkintojų, įskaitant bičių populiacijas;
12. primena, kad reikia skubiai iš esmės padidinti pasaulines ir ES pastangas veiksmingai spręsti pasaulinės biologinės įvairovės krizės problemą ir ekonominę plėtrą atsieti nuo biologinės įvairovės nykimo ir susijusių klausimų, be kita ko, tolesnio ekosisteminių funkcijų ir paslaugų blogėjimo;
13. atkreipia dėmesį į nepakankamas lėšas ir priemones biologinės įvairovės veiksams racionalizuoti ir vykdyti tinkamą biologinės įvairovės valdymą, taip pat į susijusią finansinę ir ekonominę neveikimo, kurio esama visais lygmenimis, riziką;
14. pabrėžia, kad reikia sutelkti dėmesį į pasaulinio ir europinio valdymo struktūros trūkumus, sunkumus įgyvendinant Biologinės įvairovės konvencijos strateginį veiksmų planą ir tobulinant Pasaulio biologinės įvairovės strategiją po 2020 m., siekiant veiksmingo įgyvendinimo pasitelkus konkrečias strategijas;
15. su nerimu atkreipia dėmesį į tai, kad nėra parengti arba yra netinkami stebėsenos, pranešimo ir tikrinimo mechanizmai, kurie padėtų (savanoriškai) prisidėti ir įvertinti Aičio biologinės įvairovės tikslų įgyvendinimo pažangą pasinaudojant nacionaliniais biologinės įvairovės strategijos veiksmų planais ir regioniniais biologinės įvairovės strateginiais veiksmų planais;
16. ragina visus atitinkamus suinteresuotuosius subjektus kuo anksčiau pradėti dalyvauti parengiamuosiuose kito etapo darbuose kuriant laikotarpio po 2020 m. pasaulio biologinės įvairovės strategijas – pasauliniu ir ES lygmeniu;

B. Veiksmai ir atsakomybė iki 2020 m.

17. mano, kad yra tinkama 14-ąja Biologinės įvairovės konvencijos šalių konferencija (COP 14) pasinaudoti kaip viena pagrindinių galimybių nustatyti, ką dar būtų galima iš tikrųjų pasiekti iki 2020 m., kad būtų galima parengti aiškius ir įgyvendinamus įsipareigojimus;
18. pabrėžia svarbų vietos ir regionų valdžios institucijų vaidmenį įgyvendinant Aičio biologinės įvairovės tikslus per likusius dvejus metus;
19. pabrėžia tinkamos daugiapakopio valdymo sistemos, skirtos vietos ir regionų valdžios institucijų, ES ir jos valstybių narių koordinuojamiems veiksams, svarbą toliau įgyvendinant Aičio biologinės įvairovės tikslus ir Europos biologinės įvairovės strategiją iki 2020 m.;
20. pritaria Europos Sąjungos sprendimui uždrausti plačiai naudojamus pesticidus, pvz., neonikotinoidus, nes jie kelia didelį pavojų netiksliniams vabzdžiams, pavyzdžiui, apdulkintojams, kurie yra absoliučiai būtini augalų dauginimuisi miškuose, miestų žaliosiose zonose ir pasėlių laukuose, todėl yra gyvybiškai svarbūs pasaulinei maisto gamybai. Komitetas pabrėžia vietos ir regionų valdžios institucijų vaidmenį apribojant pesticidų naudojimą, deramai atsižvelgiant į skirtingą valstybėse narėse atsakomybės pasidalijimą, be kita ko, įgyvendinant tokias iniciatyvas kaip „Miestai be pesticidų“ ir „Bitėms palankūs miestai“;
21. rekomenduoja skirti daugiau išteklių (teisinių, finansinių ir žmogiškųjų) vietos ir regionų valdžios institucijoms, kad jos galėtų tinkamai išsiugdyti savo tiesiogines kompetencijas, susijusias su biologinės įvairovės ir ekosistemų apsauga, planavimu, tausiu naudojimu, valdymu, atkūrimu ir stebėjimu, įskaitant didesnės saugotinos svarbos teritorijas;
22. pabrėžia, kad svarbu, jog vietos ir regionų valdžios institucijos būtų aprūpintos priemonėmis ir mechanizmais, leidžiančiais gauti kokybiškos informacijos apie rūšių, buveinių, ekosistemų ir jų funkcijų būklę ir tendencijas;

23. ragina ES valstybes nares pradėti laikytis integruoto požiūrio į nacionalinių, subnacionalinių ir vietos biologinės įvairovės strategijų ir veiksmų planų rengimą ir įgyvendinimą, vadovaujantis Biologinės įvairovės konvencijos sekretoriato ir ICLEI biologinės įvairovės strategijoje ir veiksmų plano gairėse pasiūlytomis nuostatomis, o vietos ir regionų valdžios institucijas dar geriau įtraukti į nacionalinių biologinės įvairovės strategijos veiksmų planų rengimą, peržiūrą ir įgyvendinimą, remti jų veiksmingą įgyvendinimą ir įtraukimą į planavimą – vertikaliai ir horizontaliai – ir sektorius, kurių veikla (teigiamai ir neigiamai) veikia biologinę įvairovę;

24. pabrėžia būtinybę padidinti biologinės įvairovės finansavimą, visų pirma investicijas į tinklą „Natura 2000“, pasinaudojus ES finansavimo priemonėmis, įskaitant struktūrinius fondus ir Sanglaudos fondą, taip pat palankiai vertina tokias pagalbines priemones kaip e. išsaugojimas (angl. *eConservation*), suteikiančias galimybę naudotis duomenų baze, kurioje sukaupta vertinga informacija apie biologinės įvairovės finansavimo galimybes viešųjų paramos teikėjų lėšomis;

25. siūlo nurodyti geriausią patirtį dėl nepagrįstų subsidijų įvairiose sektorių politikos srityse pašalinimo, siekiant nuoseklesnių ES biologinės įvairovės veiksmų ir aplinkai žalingų subsidijų įvertinimo, kad būtų geriau valdomas ES biudžetas siekiant darnaus vystymosi; skiriant finansavimą didelę pirmenybę turi būti teikiama darniam vystymuisi;

26. palankiai vertina ES programos „Horizontas 2020“ pastangas suintensyvinti mokslinių tyrimų ir inovacijų veiklą tiriant gamtos procesais paremtų sprendimų ir žaliosios ir mėlynosios infrastruktūros potencialą atgaivinti miestų teritorijas – šias pastangas jis laiko tinkamu svarbiu elementu ES biologinės įvairovės strategijos, kartu su ES miestų darbotvarke, įgyvendinimui miestų ir tankiai apgyvendintose vietovėse pagerinti, taip pat ir 2020–2030 m. laikotarpiu; vis tik pabrėžia būtinybę toliau padėti įgyvendinti ES gamtos direktyvas, ir ragina nesvarstyti galimybės šias pastangas, susijusias su gamtos procesais paremtais sprendimais ir žaliaja ir mėlynąja infrastruktūra, pakeisti tvirtais biologinės įvairovės ir ekosisteminių paslaugų srities veiksmais priemiesčiuose ir kaimo vietovėse, bet šiais veiksmais jas papildyti;

27. pabrėžia, kad lėšas iš įvairių esamų finansavimo priemonių turėtų tiesiogiai valdyti kompetingos ir įgalios regionų ir vietos įstaigos, atsakingos už biologinės įvairovės ir ekosistemų išsaugojimą ir atkūrimą pagal Aičio biologinės įvairovės tikslus;

28. ragina sustiprinti vietos ir regionų valdžios institucijų vaidmenį užkertant kelią neteisėtai prekybai, parengiant į biologinę įvairovę orientuotas viešųjų pirkimų taisykles, ir sustabdyti invazinių svetimų rūšių plitimą, visų pirma parengiant bendradarbiavimo programas, užtikrinant bendrą veiklą tarpvalstybiniu mastu, siekiant integruoto rūšių migracijos ir biologinės įvairovės valdymo; pabrėžia tokių esamų strateginių tinklų kaip transeuropinio žaliosios infrastruktūros tinklo (TEN-G) vaidmenį kuriant tarpvalstybinę žaliają infrastruktūrą ir koridorius pagal tarpvalstybinio bendradarbiavimo valdymo ir veiksmų planus;

Pagrindinis vietos ir regionų valdžios institucijų vaidmuo įgyvendinant Biologinės įvairovės konvencijos strateginį veiksmų planą ir ES biologinės įvairovės strategiją iki 2020 m.

29. patvirtina ir palankiai vertina tai, kad vis labiau pripažįstamas vietos ir regionų valdžios institucijų vaidmuo ES lygmeniu įgyvendinant Europos biologinės įvairovės strategiją;

30. mano, kad vietos ir regionų valdžios institucijos turėtų aktyviai dalyvauti kuriant ir įgyvendinant politiką, skirtą panaikinti priešingų rezultatų duodančias subsidijas ir integruoti biologinę įvairovę į skirtingas sektorių politikos sritis, įskaitant žemės ūkį ir miestų bei regionų plėtrą (pasinaudojant atitinkamais ES fondais);

31. ragina vietos ir regionų valdžios institucijas dėti daugiau pastangų siekiant integruoti biologinės įvairovės aspektus į žemės naudojimo ir miestų planavimo sritį kaip veiksmingą priemonę sudarant palankesnes sąlygas prisidėti prie Aičio biologinės įvairovės tikslų įgyvendinimo;

32. dar kartą patvirtina vietos ir regionų valdžios institucijų vaidmenį organizuojant informuotumo didinimo programas ir platformas, skirtas pabrėžti, kaip svarbu saugoti ir atkurti mūsų biologinę įvairovę, ekosistemas bei jų funkcijas;

33. ragina vietos ir regionų valdžios institucijas dalyvauti tarptautiniuose, europiniuose ir nacionaliniuose standartizacijos ir sertifikavimo procesuose, skirtuose biologinei įvairovei ir ekosistemoms valdyti, įskaitant priemones, kurios būtų taikomos kaip gairės ir paremtų nuoseklios biologinės įvairovės valdymo ir administravimo sistemos įgyvendinimą;

C. Veiksmingos ir veikiančios pasaulio biologinės įvairovės strategijos po 2020 m. kūrimas

34. palankiai vertina 2017 m. pabaigoje patvirtintą Europos Parlamento rezoliuciją dėl ES veiksmų plano gamtai, žmonėms ir ekonomikai, kurioje Komisijos prašoma nedelsiant pradėti rengti būsimą ES biologinės įvairovės strategiją, atsižvelgiant į Pasaulio biologinės įvairovės strategijos po 2020 m. rengimo procesą;

35. pripažįsta būtinybę sustiprinti politinius įsipareigojimus pasaulio ir ES lygmeniu, siekiant šalinti pasaulio biologinės įvairovės krizę ir padidinti užmojus kitu dešimtmečiu po Aičio tikslų galiojimo laikotarpio, t. y. 2020–2030 m.;

36. tikisi, kad BJK COP 15 vėl atkreips pasaulio dėmesį ir paskatins priimti atitinkamus įsipareigojimus ne tik siekiant sustabdyti biologinės įvairovės ir ekosistemų nykimą, bet ir jas atkurti, ir parengs plataus užmojo, įtraukią Pasaulio biologinės įvairovės strategiją po 2020 m. laikotarpiui iki 2030 m., kuri padės įgyvendinti Biologinės įvairovės konvencijos 2050 m. viziją ir kitus atitinkamus JT susitarimus;

37. ragina ES imtis atsakingo vadovaujančio vaidmens kuriant Pasaulio biologinės įvairovės strategiją laikotarpiui po 2020 m. ir parengti „išorės biologinės įvairovės politiką“ – arba prisidėti prie „pasaulinės vidaus biologinės įvairovės politikos“ – apibrėžiant ES kaip pasaulinės lyderės biologinės įvairovės srityje atsakomybę;

38. ragina ES ir visas BJK COP šalis stiprinti ir oficialiai įtvirtinti vietos ir regionų valdžios institucijų (ir kitų konvencijos nepasirašiusių suinteresuotųjų subjektų) dialogą ir dalyvavimą rengiant ir įgyvendinant naują politikos strategiją;

39. ragina ES dalyvauti tarpregioniniame bendradarbiavime su Afrika, Pietų Amerika, Azija, ypač Kinija, kaip BJK COP 2020 m. priimančiąja šalimi, kad būtų galima parengti bendras ir nuoseklias pozicijas, skirtas skatinti bendrus interesus įgyvendinant „atnaujintus“ Aičio biologinės įvairovės tikslus, skirtus atkurti, tausiai naudoti ir valdyti biologinę įvairovę ir ekosistemas 2020–2030 m. dešimtmečiu;

40. atkreipia dėmesį į tai, kad būtina sukongretinti 2050 m. viziją apibrėžiant sąlygas ir metodus, kurie, be kita ko, apimtų pragmatiškus, į sprendimus orientuotus atsakymus, svarstytinus BJK COP 14;

41. pabrėžia būtinybę parengti Pasaulio biologinės įvairovės strategiją laikotarpiui po 2020 m. ir šiuo tikslu suderinti bei įtraukti visus atitinkamus JT aplinkos susitarimus, kaip antai JT darnaus vystymosi tikslai, Paryžiaus susitarimas dėl klimato kaitos ir Sendajaus nelaimių rizikos mažinimo programa, į atnaujintus Aičio biologinės įvairovės tikslus, siekiant išvengti biologinės įvairovės ir ekosisteminių paslaugų atskyrimo nuo jomis grindžiamų socialinių ir ekonominių tikslų; tai leis biologinės įvairovės vertes įtraukti į kitus sektorius, taigi ir į įvairių sričių politiką bei planavimo procesus bei tarpvalstybinį bendradarbiavimą;

42. primygtinai ragina laikytis nuoseklios politikos geriau įtraukiant biologinės įvairovės aspektą, visų pirma su 11 DVT „Tvarūs miestai ir bendruomenės“, 14 DVT „Gyvybė po vandeniu“ ir 15 DVT „Gyvybė žemėje“ – ir parengiant tikslesnę ir labiau suderintą įvairių priemonių formuluotes, kad būtų išvengta painiavos, prieštaravimo ir dubliavimosi;

43. pabrėžia, kad imantis suderintų veiksmų „atnaujintiems“ Aičio biologinės įvairovės tikslams įgyvendinti itin svarbus daugiapakopis bendradarbiavimas ir veiksmingos bei tinkamos daugiapakopio valdymo struktūros sukūrimas Pasaulio biologinės įvairovės strategijoje po 2020 m., įtraukiant vietos ir regionų valdžios institucijas (tiek visame pasaulyje, tiek ES);

44. ragina naujojoje Pasaulio biologinės įvairovės strategijoje po 2020 m. aiškiai nurodyti vietos ir regionų valdžios institucijų vaidmenį nacionalinės stebėsenos, ataskaitų teikimo ir tikrinimo mechanizme;

45. ragina laikotarpiui po 2020 m. sukurti nuoseklią pasaulio biologinės įvairovės valdymo struktūrą ir mechanizmą, pagal kurį būtų taikomi horizontaliojo integravimo, vertikaliojo suderinimo ir bendradarbiavimu grindžiamo bei integruoto valdymo principai, susieti su išmatuojamais tiksliniais rodikliais ir ataskaitų teikimo mechanizmais, visais lygmenimis ir visiems lygmenims, įskaitant subnacionalines valdžios institucijas, suderinant su kitais tarptautiniais susitarimais;

46. rekomenduoja išnagrinėti galimybę skatinti savanoriškų įnašų sistemą įvairiais lygmenimis (panašią į Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencija įdiegtus nacionaliniu, regionų ir vietos lygmeniu nustatomus įnašus – atsižvelgiant į nacionalines aplinkybes, tačiau nemažiau ryžtingus ir plataus užmojo);

47. pakartoja, kad reikia toliau taikyti požiūrį, panašų į Aičio biologinės įvairovės tikslus ir vadovaujantis jais, nustatant aiškius, per nustatytą laikotarpį įgyvendintinus ir naujus išmatuojamus tikslus, skirtus sustabdyti biologinės įvairovės, gamtos ir ekosistemų nykimą ir jas atkurti, taip pat veiksmingai panaikinti ir užkirsti kelią invazinių svetimų rūšių introdukcijai bei veiksmingai sustabdyti neteisėtą laukinių augalų naikinimą ir gyvūnų žudymą bei neteisėtą prekybą jais 2020–2030 m. dešimtmėčiu;

48. ragina ES nuolat ES valstybėms narėms ir kitoms šalims teikti strategines gaires ir rekomendacijas dėl jų pastangų spręsti problemas dėl biologinei įvairovei ir ekosisteminėms paslaugoms kylančių grėsmių ir jų valdymo. Žinant, kad biologinės įvairovės nykimą lemia daugybė pavienių atvejų ir sprendimų, į gaires turėtų būti įtraukti principai ir kriterijai, skirti tokių dalykų daromam poveikiui įvertinti, ir palyginti su pasaulio biologinės įvairovės tikslais, kad būtų išvengta siauro požiūrio;

49. mano, kad nuoseklios stebėsenos, ataskaitų teikimo ir tikrinimo metodas yra labai svarbus Pasaulio biologinės įvairovės strategijos po 2020 m. pažangai stebėti ir jos ilgalaikių tikslų įgyvendinimui reguliariai vertinti. Tai turi būti atliekama visapusiškai ir palengvinančiu būdu, didžiausią dėmesį skiriant 1) biologinės įvairovės nykimo sustabdymui, 2) biologinės įvairovės ir ekosistemų atkūrimui, 3) tvariam biologinės įvairovės ir ekosistemų naudojimui ir valdymui. Tam reikia užtikrinti invazinių svetimų rūšių atsiradimo prevenciją ir naikinimą bei sustabdyti neteisėtą laukinių augalų naikinimą ir gyvūnų žudymą bei neteisėtą prekybą jais ir stebėti bei tikrinti biologinės įvairovės rodiklius. Stebėsenos, ataskaitų teikimo ir tikrinimo metodas turi būti taikomas kuo objektyviau ir jis turi būti grindžiamas pažangiausiomis turimomis mokslo žiniomis, nustatant kiekvienos politikos priemonės ir veiksmo kiekybinį poveikį, akivaizdžiai parodant pažangą ir pasiekimus ir nustatant, ar reikalingos priemonės padėčiai ištaisyti ar tolesniems veiksams;

50. ragina žemėlapyje atvaizduoti ir stebėti nacionalinius indėlius, įskaitant regionų ir vietos lygmens, siekiant Pasaulio biologinės įvairovės strategijos po 2020 m. tikslų, kad būtų galima stebėti ir reguliariai vertinti bendrą išsipareigojimų įgyvendinimą;

51. pritaria, kad reikia sukurti bendrą su biologine įvairove susijusių mokslinių ir techninių žinių bazę, kuri leistų parengti palygintinus aptikimo metodus, nustatyti bendras stebėsenos taisykles ir sukurti atitinkamas duomenų ir žinių valdymo bei skleidimo platformas;

52. rekomenduoja gilinti žinias apie teritorijų išteklius ir teikiamas paslaugas (aplinkos, turizmo, žemės ūkio, amatų, energetikos, paslaugų, socialinės ekonomikos srityse) siekiant padėti derinti biologinės įvairovės išsaugojimo priemones, įvairių valdžios lygmenų planus ir teritorijų socialinio ir ekonominio vystymo veiksmus;

53. ragina gilinti ir skleisti žinias apie tinklo „Natura 2000“ teritorijų valdymo gerąją praktiką Europos lygmeniu ir skatinti reguliary dialogą su atitinkamais valdymo organais, taip pat įtraukti įvairius viešojo ir privataus sektoriaus suinteresuotuosius subjektus, dirbančius toje vietovėje biologinės įvairovės srityje;

54. siūlo strategijoje po 2020 m. nustatyti veiklos „SMART“ (konkrečius, išmatuojamus, pasiekiamus, aktualius, per nustatytą laiką įvykdytinus) tikslus, pereinant nuo statusu paremtų, neišmatuojamų tikslų prie į rezultatus orientuotų, su opiausiai klausimais susijusių tikslų, kurie būtų aiškiai ir veiksmingai apibrėžti bei išdėstyti, ir leistų pažangą įvertinti ir apie ją pranešti pagal tikslus;

55. pripažįsta, kad Pasaulio biologinės įvairovės strategijoje po 2020 m. būtini akivaizdesni ir lengviau paaiškinami tikslai ir uždaviniai, kartu atnaujinant ir (arba) pakeičiant per nustatytą laiką įgyvendintinus Aičio tikslus, įskaitant: 1) strateginį tikslą B dėl tiesioginio spaudimo biologinei įvairovei sumažinimo ir tvaraus naudojimo skatinimo, kuris turėtų būti įtrauktas į sausumos rūšių, įskaitant žuvų, bestuburių ir vandens augalų išteklių, tvarų naudojimą pagal 6 tikslą; 2) strateginį tikslą D dėl biologinės įvairovės ir ekosisteminėms paslaugoms visiems teikiamos naudos didinimo, kuriame turėtų būti pripažįstama biologinės įvairovės nauda žmogaus sveikatai; be tų tikslų, kurie paminėti 14, 15 ir 16 tiksluose, turi būti įtrauktas papildomas tikslas atsižvelgiant į tokias sritis kaip farmacija, vaistiniai augalai, mityba, psichinė sveikata ir sveikatinimas, ir kt., ir dar vienas, skirtas biologinės įvairovės, taikos ir konflikto, taip pat žmonių migracijos sąsajoms; be to, 3) RK siūlo daugiau dėmesio skirti dirvožemio ir jo biologinės įvairovės, taip pat gėlo vandens ir atvirojos jūros teikiamoms paslaugoms; ir 4) priemones, susijusias su gamtos ir ekosistemų paslaugomis, siekiant pagerinti gyvenamą aplinką miestuose ir priemiesčiuose, įskaitant klimato kaitos požiūriu;

56. atkreipia vietos bendruomenių dėmesį, jog svarbu, kad į biologinę įvairovę jos žiūrėtų, kaip į ekonominę, socialinę ir užimtumo galimybę, įskaitant socialinės įtraukties poreikių požiūriu, ir kad jos eksperimentuotų su naujais vietos bendradarbiavimo modeliais, pagrįstais socialinių ir aplinkosauginių nuostatų, skirtų biologinei įvairovei gerinti, sklaida.

57. ragina užtikrinti, kad bendri biologinės įvairovės rodikliai remtųsi visomis atitinkamomis tarptautinėmis strategijomis ir kad jie būtų į jas įtraukti bei su jomis suderinti, visų pirma įskaitant DVT, kad būtų išvengta veiklos dubliavimosi, skatinamas veiksmingas ir išmatuojamas įgyvendinimas bei pasinaudojama transformuojančiu pokyčiu siekiant panaikinti skurdą, skatinti švelninti klimato kaitą ir prisitaikyti prie jos bei didinti atsparumą maisto krizei vietos bendruomenėse;
58. ragina didinti gebėjimų stiprinimo galimybes, įskaitant būtinus finansinius išteklius ir novatoriškus bei aktyvius metodus, pavyzdžiui, tarpusavio mokymąsi, siekiant stiprinti technines žinias ir įgūdžius biologinės įvairovės nykimui sustabdyti, biologinei įvairovei ir ekosistemoms atkurti, taip pat užkirsti kelią invazinėms svetimoms rūšims ir gyvūnų neteisėtam žudymui ir prekybai laukiniais augalais ir gyvūnais visais lygmenimis, įtraukiant čiabuvių ir vietos bendruomenes (IPLCs), ekspertus ir specialistus (be kita ko, medžiotojus, žvejus, piemenis ir miškininkus) į biologinės įvairovės valdymą;
59. siūlo tvirtesnę visų suinteresuotųjų subjektų ir plačiosios visuomenės partnerystę ir paramą jų kolektyviniams veiksams, ypatingą dėmesį skiriant čiabuvių tautų ir vietos bendruomenių, moterų, jaunimo ir asmenų, kurie tiesiogiai priklauso nuo biologinės įvairovės ir ją valdo (įskaitant medžiotojus, žvejus, piemenis ir miškininkus), indėliui ir nelegalios medžioklės ir prekybos laukiniais augalais ir gyvūnais sustabdymui. RK pakartoja, jog būtina didinti techninę pagalbą ir (arba) rekomendacijas (ne tik ES vietos ir regionų valdžios institucijoms, bet ir neteisėtos prekybos laukiniais augalais ir gyvūnais tranzito bei kilmės regionuose), gebėjimų stiprinimą ir teisėmis grindžiamas priemones, skirtas veiksmingam dalyvaujamajam procesui, apimančiam gero valdymo principus;
60. skatina rengti tarptautinius standartus, skirtus biologinės įvairovės strategijoms ir veiksmų planams bei integruotam valdymui ir planavimui, taip pat kitas priemones, susijusias su būsimo valdymo ir administravimo mechanizmu, siekiant užtikrinti palankesnes sąlygas įgyvendinimui ir nuoseklumui;
61. pripažįsta, kad svarbu vykdyti pasaulio biologinės įvairovės modeliavimą ir rengti scenarijus, kad būtų priimami išsamesne informacija pagrįsti ir tvirti biologinės įvairovės valdymo sprendimai, ir sukurti naujoviškas duomenų rinkimo sistemas arba išplėsti esamas sistemas, įtraukiant duomenis apie biologinę įvairovę;
62. ragina sukurti pasaulinę platformą, skirtą žinių perdavimui, stebėsenai ir ataskaitų apie valstybių ir vietos ir regionų valdžios institucijų išpareigojimų įgyvendinimą, įtraukiant vietos ir regionų valdžios institucijas į keitimąsi geriausios patirties pavyzdžiais ir jų sklaidą bei remiant stebėseną, ataskaitų teikimą ir tikrinimą;
63. primygtinai teigia, kad būtina didinti biologinei įvairovei skirtą finansavimą – visame pasaulyje, ES ir vietos mastu – atsižvelgiant į konkrečias vietos aplinkybes. Tai turėtų apimti atitinkamas gaires, kad būtų galima veiksmingai ir efektyviai panaudoti turimas finansavimo priemones, taip pat nuolat sistemingai vertinti rezultatus, siekiant išvengti neigiamo poveikio ir prieštaravimų tarp įvairių politikos tikslų;
64. rekomenduoja išnagrinėti naujų ir novatoriškų finansavimo būdų, įskaitant mokesčių lengvatas, mokėjimus už ekosistemines paslaugas, regionines ir (arba) nacionalines loterijas, specialų biologinės įvairovės fondą ES ir (arba) pasaulio lygmeniu, ir finansavimo sutelkimo ir suderinimo naudą, taip pat susijusias struktūrines inovacijas, pavyzdžiui, biologinei įvairovei skirtas viešojo ir privačiojo sektorių partnerystes, privačiuosius ir įmonių fondus, pagal viešąją teisę įsteigtus fondus ir paskatas imtis veiksmų, pavyzdžiui, savanoriško ženklavimo / sertifikavimo;
65. išpareigoja nuolat ir aktyviai dalyvauti rengiant Pasaulio biologinės įvairovės strategiją po 2020 m. pagal šioje nuomonėje išdėstytas nuostatas.

Briuselis, 2018 m. spalio 10 d.

*Europos regionų komiteto
pirmininkas*

Karl-Heinz LAMBERTZ